

Erityisesti tiedustellaan seuraavaa:

- a) Onko yleinen laissa säädetty velvoite tai yksittäiselle liikenteenharjoittajalle asetettu viranomaisvelvoite, jonka mukaan Saksan alueelle ei saa kuljettaa ulkomaalaisia, joilla ei ole vaadittua passia tai oleskelulupaa, ja jonka liikenteenharjoittaja voi täyttää vain tarkastamalla kaikkien matkustajien rajanylitysiakirjat ennen sisärajan ylittämistä, Schengenin rajasäännösten 22 artiklassa tarkoitettu henkilötarkastus sisärajoilla tai onko se sellaiseen rinnastettava tarkastus?
  - b) Onko 1 kohdassa mainittujen velvoitteiden asettamista arvioitava Schengenin rajasäännösten 23 artiklan a alakohdan perusteella, vaikka liikenteenharjoittajalla ei ole mainitussa säännöksessä tarkoitettuja poliisivaltuuksia eikä sille ole annettu virallisesti valtuuksia julkisoikeudellisen vallan käyttöön valtion sille asettamista tarkastusvelvoitteista huolimatta?
  - c) Jos kysymykseen 1 b vastataan myöntävästi: Onko liikenteenharjoittajalta vaadituissa tarkastuksissa kyse Schengenin rajasäännösten 23 artiklan a alakohdan toisessa virkkeessä esitetyt perusteet huomioon ottaen kielletystä toimenpiteestä, jolla on vastaava vaikutus kuin rajatarkastuksilla?
  - d) Onko 1 kohdassa mainittujen, säännöllistä liikennettä harjoittavia linja-autoyhtiöitä koskevien velvoitteiden asettamista arvioitava Schengenin rajasäännösten 23 artiklan b alakohdan perusteella, jonka mukaan rajavalvonnan puuttuminen sisärajoilta ei vaikuta liikenteenharjoittajien valtuuksiin tehdä turvatarkastuksia satamissa ja lentoasemilla? Seuraako tästä, että kysymyksessä 1 tarkoitetut tarkastukset ovat kiellettyjä myös lentokenttien ja satamien ulkopuolella, jos ne eivät ole turvatarkastuksia eikä niitä kohdisteta myös henkilöihin, jotka matkustavat jäsenvaltion sisällä?
- 2) Sallitaanko Schengenin rajasäännösten 22 ja 23 artiklan nojalla kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan velvoitteiden noudattamiseksi linja-autoyhtiöille voidaan antaa kieltomääräys tai uhkasakko, jos toteuttamatta jätettyjen tarkastusten vuoksi Saksan liittotasavallan alueelle kuljetetaan ulkomaalaisia myös ilman passia ja oleskelulupaa?

⁽¹⁾ EUVL 2016, L 77, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 21.7.2017 – Préfet des Pyrénées-Orientales v. Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier ja Procureur général près la cour d’appel de Montpellier

(Asia C-444/17)

(2017/C 330/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Préfet des Pyrénées-Orientales

Vastapuolet: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier ja Procureur général près la cour d’appel de Montpellier

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 9.3.2016 annetun asetuksen (EU) 2016/399⁽¹⁾ 32 artiklaa, jossa säädetään, että kun rajavalvonta palautetaan sisärajoille, sovelletaan (ulkorajoja koskevia) II osaston asiaankuuluvia säännöksiä soveltuvin osin, tulkittava siten, että rajavalvonta, joka palautetaan jäsenvaltion sisärajoille, on rinnastettavissa rajavalvontaan, jota suoritetaan ulkorajoilla, kun kolmannen maan kansalainen, jolla ei ole oikeutta saapua maahan, ylittää sen?
- 2) Sallitaanko näissä samoissa olosuhteissa, joissa rajavalvonta palautetaan sisärajoille, tässä asetuksessa sekä jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/115/EY⁽²⁾, että kolmannen maan kansalaiseen, joka ylittää rajan, jolle rajavalvonta on palautettu, sovelletaan direktiivin 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa jäsenvaltioille annettua mahdollisuutta soveltaa ulkorajoillaan edelleen yksinkertaistettuja kansallisia palauttamismenettelyjä?

- 3) Jos tähän viimeksi mainittuun kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko direktiivin 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 4 artiklan 4 kohdan säännökset esteenä ulkomaalaisten maahantuloa ja maassa oleskelua sekä turvapaikkaoikeutta koskevien säädösten koonnoksen L. 621-2 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään kolmannen maan kansalaiselle, jonka osalta tässä direktiivissä säädettyä palauttamismenettelyä ei ole vielä saatettu päätökseen, seuraamukseksi vankeusrangaistus, jos hän on saapunut maan alueelle laittomasti?

⁽¹⁾ Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/399 (EUVL 2016, L 77, s. 1).

⁽²⁾ EUVL 2008, L 348, s. 98.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 26.7.2017 – A & G Fahrschul-Akademie GmbH v. Finanzamt Wolfenbüttel

(Asia C-449/17)

(2017/C 330/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja Revision-menettelyn valittaja: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Vastaaja ja Revision-menettelyn vastapuoli: Finanzamt Wolfenbüttel

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kattaako yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 132 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa tarkoitettu koulu- ja yliopisto-opetuksen käsite autokouluopetuksen B- ja C1-luokan ajo-oikeuden saamiseksi?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

voidaanko kantaja tunnustaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitetuksi laitokseksi, jolla on vastaavia päämääriä, kun otetaan huomioon liikenneopettajista 25.8.1969 annetun lain (Gesetz über das Fahrlehrerwesen) (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 28.11.2016 annetulla lailla (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722), liikenneopettajan koetta ja liikenneopettaja- ja ajokoululuvan myöntämistä koskevat säännökset ja se yleinen hyöty, joka saadaan, kun autokouluoppilaat opetetaan turvallisiksi, vastuullisiksi ja ympäristötietoisiksi tienkäyttäjiksi?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi,

edellyttääkö yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu yksityisopettajan käsite, että verovelvollisen on oltava yksityinen elinkeinonharjoittaja?

- 4) Jos toiseen ja kolmanteen kysymykseen vastataan kieltävästi,

toimiiko opetuksen antaja arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettuna yksityisopettajana jo silloin, kun hän toimii omaan lukuunsa ja omalla vastuullaan, vai onko yksityisopettajan käsitteelle asetettava muita vaatimuksia?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.